

Trầm Ca Cho Mẹ

Thơ: Đào Văn Thương

Nhạc: Nguyễn Hữu Triều

Rồi mai một tôi về lối cũ xong một lần trả nợ núi sông cho một
chiều tôi có quê hương cho một lần Mẹ hết thương đau Rồi mai
một tôi về xóm cũ Mẹ vẫn đứng đợi tôi đầu hiên tóc Mẹ
tôi trắng bạc sương đêm Suốt một đời Mẹ khóc thằng con Con ngồi
tù vì quê hương mất ôm trái tim u uất hận thù đêm lưu
đày Việt Nam đau nhức giữa gông cùm con đã thành nhân Ôi bây
giờ niềm đau vời vợi nước mắt nào Mẹ khóc đời con bao xiềng
xích trầy vai lính chiến áo phu tù hằn vết hờn căm Rồi mai
một con về tổ nhỏ con hằng đêm cầu nguyện ơn trên cho Mẹ ngủ
yên con cúi đầu xin tạ tội với Mẹ Mây quê hương mây chiều thăm
thăm mây hững hờ đầu núi quán khăn tang con vẫn sống trải từng tù lao
khổ thương Mẹ già mòn mỏi trái tim khô